

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 1. SZÁM 2011. JANUÁR 8.

200 FORINT

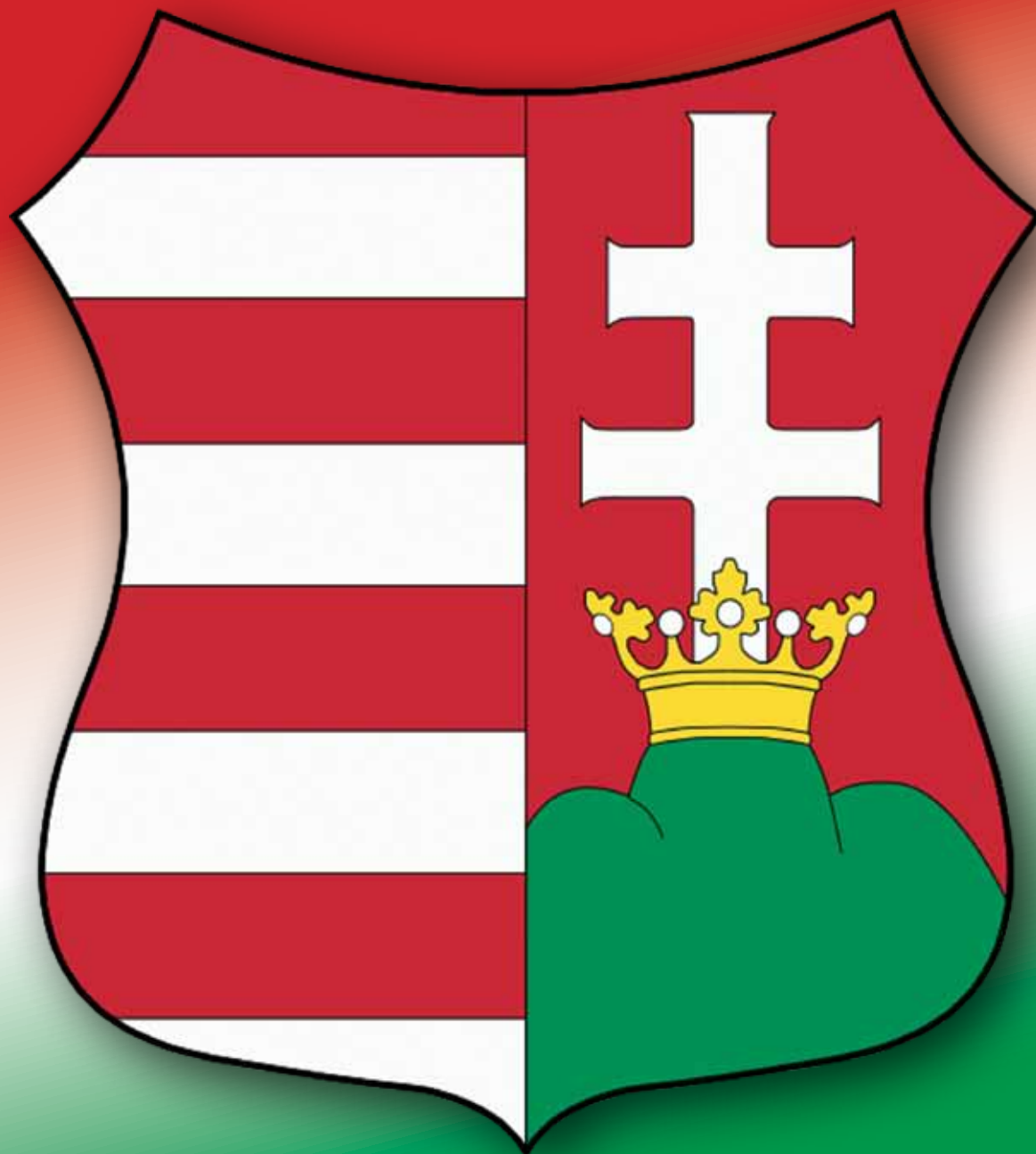
A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

KOSSUTH-CÍMERT!

MAGYARORSZÁGNAK FÜGGETLEN KÖZTÁRSASÁGNAK KELL LENNIE,
NEM PÁRT-KIRÁLYSÁGNAK, NEM KÜLFÖLDI HÚBÉRBIRTOKNAK

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MAGYAR NAPTÁR

Eltelt egy újabb év. Illetve, dehogy is! Hülyeséget beszélek. A tavalyi év május 29-ével kezdődött, amikor új kormányt kaptunk. 1789-ben a nagy francia forradalom is félredobta a naptárt, és bevezették a sajátjukat, a „calendrier républicain”-t, s az idő innen ketyegett. Miért ne lehetne nálunk is saját időszámítás, végül is, Magyarországon is forradalom volt, ráadásul ilyen szavazófülkés, ami már önmagában is unikum. A derék franciák élvezték pár évig a szép nevű hónapokat, a Thermidor-t, a Fructidor-t, a Germinal-t, aztán Napóleon véget vetett a játéknak. A császár meghódította szinte egész Európát, de azért értette, hogy mégsem ő Európa.

A ZÖLDSÉGESEM

Ezúton is elnézést kérek kedves zöldségesem férjétől. Na, nem valami pajzán-ságról van szó, egyáltalán nem. A kedves úriember nekem mondja el politikai üzenetét, én meg nem hallgatom órákon át. Pedig ez nem csak vélemény, hanem üzenet, tudod, olyan political message. Egy kicsivel több annál, mint amikor – palackba zárt – világmegváltó gondolatodat bedobod a tengerbe. Szóval, zöldségesem férjének nem tetszik a médiatörvény. Ezentúl a média csak azt mondhatja majd, hogy minden tökéletes, minden szép, ja és persze, a magyar nemzet mindennel meg van elégedve. Ő személy

szerint nincs megelégedve. Nem csak az-zal, ami május óta folyik, hanem, mondjuk, az elmúlt húsz évtől sem happy.

Régen volt egy Zsigulim, és boldog voltam, ma van egy Audim, és mindenki azt gondolja, hogy boldog vagyok – mondja. A lányom külföldön dolgozik – teszi hozzá –, elvitte az anyját (azaz kedvenc zöldségesemet) Kubába. Tudja – mondja nekem – a kubaiak szegények, de ilyen disznóságok ott nincsenek!

LEGESLEGES EGYSÉG

Nagy kő esett le a szívemről. Nem tudtam volna az új évbe lépni kételyekkel, mit kételyekkel, kínzó fájdalommal. De most már nyugodt vagyok. Lázár János kijelentette, hogy nem kell paráznunk, a Fidesz frakcióban a legteljesebb az egység. Ha teljes az egység, akkor nem kell aggódni. De, ha teljes egység, miért kell erről beszélni? Persze, értem én. Ad egy, a Vezért alig látják itthon. Megette a fene ezt a magyar EU-elnökséget! Annyit kell utazni érte, mindenkinek elmondani ugyanazt. Na már most, ha nincs otthon a főnök, egyeseknek eszébe juthat ez-az, ami nem jó az egységnek. Így van ez még a legjobb családban is. Ad kettő, a világ mostanság rendesen rászállt a Fidesz-kormányra. Nem tetszik nekik a médiatörvény, meg valami demokrácia korlátozásáról beszélnek. Persze, ismerjük a képmutatásukat. Amit megengednek a nagyoknak, az tilos a kicsiknek. Jelcin szétlövethette a

saját Dumáját, és senki nem szólt egy rossz szót sem. A magyar gyarmaton nem illik másik gyarmatosítók barátait bántani. Ad három, egyik-másik választó már suttogja a képviselője fülébe, hogy talán már ideje lenne jobban élni. A végén ebből még baj is lehet. Na, de se baj, egység van! Olvasták Rejtőt? A Vesztegzár a Grand Hotelben könyvében leírja: az illetékes közli a szállodalakókkal, hogy járvány ide, járvány oda, „mindenki őrizze meg nyugalma, a rendőrség fenntartja a rendet. Erre ki-tör a pánik.”

EGY KIS MALACOT MINDENKI ASZTALÁRA!

Egy kis malacot mindenki asztalára! Ezt kívánom Önöknek, Nektek, pártunk minden tagjának, barátjának, támogatójának, A Szabadság és az internetes honlapjaink olvasóinak, minden sorstársunknak. Nem sok ez, s egyszer meg is valósul. Biztos, hogy nem most. Nálunk mostanság túl sok a disznó, s mint tudjuk, azokat még egyesével is nehéz legyőzni. Reménykedni lehet abban, hogy egyszer majd kevesebben lesznek, s akkor tényleg mindenki asztalára bőségben jut kenyér, virsli, sőt, még malacsült is. Szóval, reménykedni, várni lehet, de ez a kevés! Tenni kell, Önnek, nekem, Neked, neki, mindenkinek. S, ha így lesz, akkor lehet igazi változás, ami nem néhányaknak jó, hanem a többségnek. Amikor a javakat majd nem úgy osztják el, hogy szinte mindent a kevesek kapnak, és a változás csak abban van, hogy a többségnek több morzsa jut. A morzsa az morzsa, bármilyen ügyesen is kínálják.

Mit kell tenni? Nos, vegyék meg A Szabadságot jövőre is, olvassanak bele honlapunk anyagaiba jövőre is! Ha ezt megteszik, látni fogják! De, várjuk ötleteiket, tanácsaik, gondolataikat is! Nagy szükség van rájuk! Nos, boldog 2011-es évet kívánok Önöknek, több örömet és mosolyt, több segítőkészséget és emberséget! BÚÉK!

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Szimpátiatüntetést tartottak kedden Budapesten, a Magyar Rádió épülete előtt Mong Attila és Bogár Zsolt mellett. A Magyar Rádió reggeli műsorának szerkesztője és műsorvezetője a december 21-i adásban egy perc csenddel tiltakozott az azon az éjszakán elfogadott médiatörvény ellen, ezután felelősségre vonási eljárás indult velük szemben. A civilek által szervezett rendezvényen mintegy százötvenen vettek részt, köztük Schiffer András, az LMP frakcióvezetője, és Török Zsolt MSZP-szóvivő.

Munkáspárt: A két újságíró a becsületére hallgatott, ami pillanatnyilag sérti a törvényt Magyarországon. A mellettük felvonult százötven ember – zömében politikusok és politikai média-celebek – jól mutatja, hogy az egész médiatörvény mennyire izgatja az országot. A törvény rossz, értelmetlen és káros. Azonban az emberek teljesen jogosan nem látják, hogy mennyiben érinti ez őket. A Népszabadság eddig is egyféle igazságot írt, a Magyar Nemzet meg másikat, mint ahogy a kereskedelmi televízióknál is felülírta a tulajdonosi érdek a valóságot. A közmédiákat meg húsz éve alárendelik a mindenkori kormányzópártnak. Hogy most jobban, az nem az MSZP-s korábbi szándék hiányát, hanem a kétharmados parlament túlsúly nemlétét mutatja. A liberális, s magát még mindig baloldalinak nevező értelmiség sem a sajtószabadság magas eszméjéért küzd, hanem félti a közeljövőben elveszítendő pozíciókat. Azt, hogy ezt külföldi újságíró cimboráikkal is kimondatják, s sajtókampányt indítanak Magyarország ellen, ugyanúgy az ő, mint a médiatörvény megalkotóinak szegénységi bizonyítványa. S szégyene a rádió dolgozóinak is, akik legfeljebb ablakból nézték a kollégáikért tüntetőket, s nem tették le a munkát. Természetesen féltik állásukat, megélhetésüket, de ha mindannyian felállnak, a tőke meghátrál. Mert csak az igazi sztrájktól és erőttől hátrál meg. Amit ma azonban Magyarországon a médiatörvény körül eljátszanak, szánalmas színjáték, hogy fontosabb dolgokról tereljük el a figyelmet. A sajtószabadságot meg végképp nem védik meg.

2. A Köztársasági Elnöki Hivatal sajnálatosnak tartja, hogy Schmitt Pál köztársasági elnök újravi köszöntőjében előfordultak félregépelések, helyesírási hibák. Mint a közleményben leírják, a tévedést elismerik, és mindent elkövetnek, hogy a jövőben hasonló eset ne fordulhasson elő. A közleményben újabb helyesírási hibákat vétettek...

Munkáspárt: Csak egy szó. Szégyen.

3. A Parking Kft. üzemelteti januártól a fővárosi parkolóhelyeket, más forgalmasabb utak mellett például a Nagykörúton és az Andrassy úton. A fővárosi tulajdonú cég frissen képzett parkolóőröket alkalmaz, akik már sárga zacskókban helyezik majd ki a fizetési felszólításokat a feledékeny autósok kocsjára.

Munkáspárt: Az jó, hogy nem magánkézből van a parkolási biznissz. Azonban szemernyivel sem kapunk ettől több és igazabb

választ, hogy miért ilyen indokolatlanul magas a parkolás a fővárosban, s, hogy a befolyt pénz mire költik.

4. Szolgálatba léptek az első önkéntes tartalékos katonák a fővárosban; az őrzési, védelmi feladatokat átvevő önkénteseket Benkő Tibor vezérkari főnök köszöntötte a Petőfi Sándor Laktanyában. Január 1-től 57 laktanyát és más területeket önkéntes tartalékosok védenek.

Munkáspárt: Tökéletesen egyetértünk, hogy ne őrző-védő magáncégek feladata legyen a katonai objektumok védelme. Azonban a gyorsan kitalált „tartalékos” forma nem több annál, hogy mostantól a Honvédelmi Minisztérium egyik cége intézi ugyanezt, állami egyenruhát adva a párhetes gyorstalpalón átmenteknek. Ez nem reform, hanem egy másik pénzcsap megnyitása, s végképp semmi köze sincs a honvédelemhez.

5. A Magyar Nemzet szerint „forradalmi marxista tagozat” alakul a Magyar Szocialista Pártban.

Munkáspárt: Nem tudni, hogy a hírből mi igaz, s mi nem, az MSZP-ben szokás szerint sunnyognak. De nem is ez a lényeg. Az igazságot tökéletesen megfogalmazta közleményében a Baloldali Front – Kommunista Ifjúsági Szövetség: „Arcátlanságnak tartjuk, hogy az a párt, amelyik megtagadja a kommunista múltat, és eldobott mindent, ami a marxizmushoz kötötte, a platform megalakulásával magához vonzaná a forradalmi baloldali eszmékkel szimpatizáló fiatalokat. Az MSZP azzal, hogy 1989. októberében megalakult, elárulta a marxista-leninista kommunista értékeket, és a rendszerváltó erők mellé állt. Az MSZP egyik kongresszusa kiátkozta Kádár Jánost, megtagadta a kádári örökséget, elhatárolódott a szocializmustól, és Nagy Imrét nevezte meg szellemi elődjének. Az MSZP kormány irreális privatizációs politikájával az Európai Unió gyarmatává züllesztette Magyarországot, ahol a multinacionális nagyvállalatok gazdasági hatalma több százezer dolgozó magyar ember életét teszi kilátástalanná.”

6. Január 1-je után több ponton megváltozik a KRESZ, így például szombattól nem előzhetnek a 7,5 tonna össztömeget meghaladó teherautók az autópályákon.

Munkáspárt: Talán apróságnak tűnik a kérdés, de ez is azt bizonyítja, hogy lehet értelmes és hasznos dolgokra használni a kormányzati hatalmat Magyarországon. Kár, hogy kevés rá a példa...

7. Eddig ezen a télen, október elsejétől december 30-ig közterületen 42, magánháznál pedig 57 ember fagyott meg.

Munkáspárt: Ezek után próbáljanak reggelente tükörbe nézni, akik akartak vagy csak engedtek kapitalizmust csinálni Magyarországon.

HISZEK A JÖVŐBEN, HISZEK A GYŐZELEMBEN!

BESZÉLGETÉS FOGARASI ZSUZSANNÁVAL, A MUNKÁSPÁRT ALELNÖKÉVEL

Fogarasi Zsuzsanna több évtizede elkötelezett kommunista. Nem hátrál meg semmilyen feladat, de semmilyen ember elől sem. Tudja, az eszmét csak következő, felelősségteljes munkával lehet érvényre juttatni. Nem véletlenül vallja: „Szeretem a fegyelmezett, megtervezett munkát. Csak olyasmit szabad leírni, amit meg is tudunk csinálni. És ha már leírtuk, tartsuk is be! Különben csak egy darab papír lesz a jövőnk, amit elfúj a szél. Ez nem azt jelenti, hogy nem kell rögtönözni néha, de rögtönzésekre nem építhetjük a mozgalom jövőjét!”

– *Új év kezdődik. Tettél valamilyen fogadalmat?*

– Soha nem teszek fogadalmakat. A szavak úgyszólván elszállnak. És nem kell új életet sem kezdeni, hiszen gyökerek nélkül meghalunk. A régit kell folytatni más-képp, még jobban, még több hittel, nagyobb dinamizmussal, sugárzóbb arccal.

– *Szeretsz visszanézni a múltba?*

– Persze, múlt nélkül nincs jelen, de a múltat soha nem szabad megismételni. A múlt megisméltése nem politika, hanem komédia. Ehhez tartom magam. Hiszek a jövőben, a győzelemben, mert igazunk van, és kitarthatóak vagyunk. Ennyi azonban kevés az eredményhez. Sok munkára van szükség, építkezésre, igazi csendes aprómunkára, ácsmunkára. A harsány ünnepeket, a forradalmi pillanatokat a történelem hozza. Legalábbis a helyzetet, amit meg kell lovagolni. Ehhez viszont felkészült emberekre van szükség, felkészült fiatal vezetők, akik itt növekszenek mellettünk, de nem az árnyékunkban! És szükségünk van a múltra is, amiből tanulni kell, sokat!

– *Nem értékeled túl a fiatalokat?*

– Nem. Inkább meg akarom őket dolgoztatni, de anélkül, hogy elviselhetetlen terhek nyomnák a vállukat. Elvégezhető munkát bízunk rájuk, és ne raboljuk az idejüket. Sok munkára vagyunk kevesen, ezért nemcsak a saját, hanem elvtársaink perceivel is jól kell gazdálkodni. Szeretem a fegyelmezett, megtervezett munkát. Csak olyasmit szabad leírni, amit meg is tudunk csinálni. És ha már leírtuk, tartsuk is be! Különben csak egy darab papír lesz a jövőnk, amit elfúj a szél. Ez nem azt jelenti, hogy nem kell rögtönözni néha, de rögtönzésekre nem építhetjük a mozgalom jövőjét.

– *Miről fog szólni 2011?*

– Megyünk előre. Folytatjuk, amit elkezdtünk tavaly: a gyári akciókat, az utcai ki-településeket, a Szabadság-bemutatókat.

Örülök, hogy még decemberben is élénk munka folyt néhány régióban a fővárosban, és a megyék egy részében. Az utca első számú harci terepünk, amit soha nem tudunk eléggé kihasználni. Mindezt azért tesszük, hogy újabb embereket szólítsunk meg, új szervezeteket hozhassunk létre.

2011 a pártszervezés és építkezés éve kell, hogy legyen. Nekünk, vezetőknek, KB-tagoknak az első sorban kell harcolni. Felejtjük most el a kopogtatócédulákat, a kínos dolgokat, és szálljuk meg az utcát, mert lesz hozadéka! Az időközi választásokat is elsősorban a propagandára használjuk ki. Ahol van választási kampány, egyetlen órát sem hagyhatunk üresen. Jó alkalom a helyi embereinket szerepeltetni, kipróbálni, megismertetni, az újabbakat felépíteni. Emellett ki kell próbálni az új módszereket is.

– *Csak a példa kedvéért, említenél valamit?*

– Használjuk bátran az új zenéket, az újságunkat, az asztalainkat. Budapesten már megemlékeztünk az aradi vértanúkról egy olyan helyen, ahol eddig még senki. Új emlékhelyeket foglalunk magunknak, új hagyományokat teremtünk, és visszavesszük, ami a miénk volt. Bevezetjük a röptüntetések, sajtótájékoztatóval egybekötve. Ezt én is a fiataloktól tanultam. Ősszel sikeres megmozdulást tartottak a Szabó Ervin Könyvtárnál.

A kongresszuson elfogadott felhívás és Thürmer elvtárs beszéde mindent tartalmaz, amire szükségünk van. Élővé tesszük a leírt szavakat. Ezek kellene, hogy legyenek a mi vörös zsoldárokönyveink.

Kedvelem a verseket, van mára ideillő is: Suba alatt összenéznek / Bús legények, de nem szólnak. / Káromkodás lenne úgyszólván / Várni kell, mit hoz a holnap! – írja Juhász Gyula, Dózsa után című költeményében.

Csak hogy a holnapra készülni is kell!

Nemcsak Budapesten, hanem – s talán főként – a magyar faluban is, ahol sárból terem az arany.

– *Az ünnepek alatt jutott idő olvasásra?*

– Arra mindig szakítok. Újraolvastam a Balszettel második kötetét és Orbán Balázstól Székelyföld leírását. A történelem ismerete nélkül nincs holnap, de a múltat nem kell lemásolni!

Dózsa György éleslátása, bátorsága és áldozatvállalása ad erőt a holnaphoz, nekünk, kései unokáink. Miért megyünk vissza példáért 1514-be? Abban a felkelésben tisztán megfogható az osztálytudat. Dózsa osztályharcot vívott és ezzel tökéletesen tisztában volt. Vörösebb volt ő, mint sok mai, vörös sálba bugyolált „baloldali”. Ő a mi első osztályharcosunk a magyar történelemben, aki villogó szemmel vállalta a tűzhálát, és azt megelőzően azt is, hogy elpusztítja az urakat. Nem finomkodott, nem okoskodott, de józanul mérlegelt, hogy aztán haraggal sújthasson a dűledező rablókra. Ahol ő elhaladt, nem állt több palota! Nem voltak zavaros gondolatai, nem moralizált, és éppen ezért az ő felkelése volt a legtisztább forradalom, amire emelt fővel emlékezhettünk és követhettünk.

Dózsa több mint mítosz. Mikor úgy érezzük, roskadozunk a munka alatt, akkor jön el Ő. „Lesz új vezér és új Dózsa!”

Nem remélem, hanem biztos vagyok benne!

Harcos, dolgos új esztendőt kívánok minden Dózsa-unokának!

Mert hiszek Dózsa feltámadásában. ■

EURÓPÁBAN NEM FOG GYŐZNI AZ ANTIKOMMUNIZMUS!

Európa kommunista és munkáspártjai a tőkés politikai és szellemi diktatúra újabb megnyilvánulása ellen tiltakoznak. Az európai tőke mindent be akar tiltani, ami kötődik a szocializmus évtizedeihez, a kommunista és munkáspártok mai harcához. Teszik ezt azért, mert félnek a kommunisták harcától, félnek attól, hogy az emberek nemcsak az Akropoliszt foglalják el, de a városokat, falvakat is, s nem csak Görögországban, hanem mindenütt Európában. Ha a tőkés tervei sikerülnek, nem csak a cselekedeteinket korlátozzák törvényekkel, de még gondolnunk sem szabad azt, amit akarunk. A kommunista pártok ilyen korlátozására legutóbb 1936-ban került sor, amikor a fasiszta Németország és a militarista Japán megegyeztek, hogy felszámolják a kommunista mozgalmat. Ébresztő! Már itt tartunk?

EURÓPA KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTJAINAK KÖZÖS NYILATKOZATA

Európa kommunista és munkáspártjai elítélik Bulgária, Litvánia, Lettország, Magyarország, Románia és Csehország külügyminisztereinek provokatív és felháborító kezdeményezését, melyben azt követelik az Európai Uniótól, hogy az EU területén vezesse be azoknak a jogi üldözését, akik nem fogadják el a történelem újraírására és a kommunisták, illetve a kommunizmus kriminalizálására irányuló kampányokat.

Veszélyes törekvés általánossá tenni a jogi üldözést és egyéb olyan intézkedéseket, melyek már több EU-tagállamban a gyakorlatban életbe léptek.

Ezek az intézkedések azok ellen irányulnak, akik nem fogadják el a szocialista építés történelmi tapasztalatainak rágalmaszát, akik harcolnak az ellen, hogy semmissé tegyék a kommunisták részvételét a társadalmi jogokért folytatott európai harcban, és akik elutasítják a II. világháború történelmének torzítását és a kommunizmus és fasizmus elfogadhatatlan egyenlővé tételét.

Nem véletlen, hogy ezt a kezdeményezést akkor akarják végigvinni, amikor a munkásosztály és a társadalom széles rétegeinek harca erősödik.

A munkások elleni támadások kéz a kézben járnak az antikommunista intézkedésekkel. E támadások célkeresztjében a kommunisták állnak, hiszen ők járnak élen ebben a küzdelemben, s nem csak azért, hogy ne a munkások viseljék a kapitalizmus válságának terheit, hanem azért is, mert a kommunisták kínálják az egyetlen igazi megoldást a kapitalista barbarizmus ellen.

Az uralkodó osztály tökéletesen tisztában van a kapitalista rendszer zsákutcával és kibékíthetetlen ellentétéivel, s ezért fokozza az üldözéseit és fenyegetéseit.

De akármilyen méreteket is öltsenek ezek a fenyegetések, nem akadályozhatják meg a társadalmi fejlődés kérlelhetetlen törvényeinek érvényesülését, és azt a felismerést, hogy a tőke hatalmának eltörlése szükségszerű.

Nem tudja megakadályozni a munkásosztály szervezettségének megerősödését, és a tömegek harcának fejlődését a szocializmusért és a kommunizmusért.

Határozottan kijelentjük, hogy a burzsoázia antikommunista tervei kudarcba fulladnak. Az eszménk felsőbbrendűsége és a munkásosztály igaz ügye a legdurvább intézkedéseken is képes áttörni. Még eltökéltebb és rendíthetetlen szellemben folytatjuk a harcot, hogy legyőzzük a nagytőke emberellenes hatalmát.

Az antikommunista hisztériakeltés nem fogja becsapni a munkásosztályt és a társadalmi erőket, akik átélik a munkanélküliséget, a társadalmi biztonság és a munkajogok felborulását, magát a barbár kapitalizmust.

Felhívást intézünk minden demokratikus, haladó és antiimperialista erőhöz, hogy csatlakozzon harcunkhoz az antikommunizmus ellen, egy harchoz, ami közvetlenül kapcsolódik a munka-, és társadalmi jogokért, a társadalmi igazságosságért, egy kizsákmányolás nélküli világhoz.

Aláírták:

Azerbajdzsán Kommunista Pártja
 Belarusz Kommunista Pártja
 Belga Munkáspárt
 Bolgár Kommunisták Pártja
 Bulgária Kommunista Pártja
 Dánia Kommunista Pártja
 Dolgozó Emberek Haladó Pártja (AKEL),
 Ciprus
 Észtország Kommunista Pártja
 Finnország Kommunista Pártja
 Görögország Kommunista Pártja
 Hollandia Új Kommunista Pártja
 Horvátország Szocialista Munkáspártja
 Írország Kommunista Pártja
 Írország Munkáspártja
 Jugoszlávia Új Kommunista Pártja
 Kazahsztán Kommunista Pártja
 Kommunista Párt Dániában
 Kommunista Pártok Uniója – SZKP,
 Oroszország
 Kommunisták Pártja, Szerbia
 Lengyelország Kommunista Pártja
 Lettország Szocialista Pártja
 Luxemburg Kommunista Pártja
 Macedónia Kommunista Pártja
 Magyar Kommunista Munkáspárt
 Málta Kommunista Pártja
 Nagy-Britannia Kommunista Pártja
 Nagy-Britannia Új Kommunista Pártja
 Német Kommunista Párt (DKP)
 Norvégia Kommunista Pártja
 Olasz Kommunisták Pártja
 Orosz Föderáció Kommunista Pártja
 Oroszország Kommunista Munkáspártja
 – Kommunisták Forradalmi Pártja
 Örményország Kommunista Pártja
 Portugál Kommunista Párt
 Román Kommunista Párt
 Spanyolország Népeinek Kommunista Pártja
 Svédország Kommunista Pártja
 Szlovákia Kommunista Pártja
 Szovjetunió Kommunista Pártja
 Törökország Kommunista Pártja
 Ukrajna Kommunista Pártja
 Ukrajna Kommunistáinak Uniója

A SZABADSÁG - NAPTÁR 2011

Január

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2
					Újév	Ábel
3	4	5	6	7	8	9
Genována, Benjámin	Tinusz, Leóna	Simon	Boldizsár	Attila, Ramóna	Gyöngyvér	Marcell
10	11	12	13	14	15	16
Melánia	Ágota	Ernő	Veronika	Bélog	László, Lóránt	Gosztyán
17	18	19	20	21	22	23
Antal, Anonim, Antónia	Sári, Mária	Éva	Fibón, Sebestyén	Ágnes	Vince, Artúr	Zelma, Rajmund
24	25	26	27	28	29	30
Timóté	Pál	Vanda, Paula	Angélika	Károly, Karola	Adél	Martina
31						
Marcella, Gerda						

Február

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6
	Ignác	Karolina, Ádám	Balázs	Ráhel, Csenge	Ágota, Ingrid	Dorothy, Dóra
7	8	9	10	11	12	13
Todor, Rómeó	Aranka	Abigél, Alex	Elyra	Bertold, Marietta	Livia, Lidia	Budapest felzabálásai
14	15	16	17	18	19	20
Bálint, Valentin	Kolos, Georgina	Juliana, Lilla	Donát	Bernadett	Zsuzsanna	Alonás, Almos
21	22	23	24	25	26	27
Eleonóra	Gerzson	Alfréd, Donát	Elemér	Mátyás	Gréta	Edina
28						
Ákos, Bátor						

Március

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6
	Albin	A Koinónia alapítása, 1919	Kornélia	Kázmér	Adorján, Adrián	Leonóra, Inez
7	8	9	10	11	12	13
Tamás	Zoltán	Franciska, Fanni	Hidkó	Szilárd	Gergely	Krisztián, Antony
14	15	16	17	18	19	20
	Nemzeti ünnepek	Hemrietta	Gertrúd, Patrik	Sándor, Ede	József, Bánk	Klaudia
21	22	23	24	25	26	27
A Tanácsköztársaság emlékéje	Begita, Izolda	Emőke	Gábor, Karina	Iréa, Irisz	Emánuel	Hajnalka
28	29	30	31			
Gedeon, Johanna	Auguszta	Zalán	Árpád			

Április

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3
				Hugó	Áron	Buda, Richard
4	5	6	7	8	9	10
Felszabadítás ünnepe	Vince	Vilmos, Biborka	Herman	Dénes	Erlhard	Zsolt
11	12	13	14	15	16	17
Leó, Szaniszló	Gyula	Ida	Tibor	Anasztázia, Tas	Csongor	Rudolf
18	19	20	21	22	23	24
Andrea, Ilma	Emma	Tivadar	Konrád	Csilla, Noémi	Béla	György
25	26	27	28	29	30	
Márk	Ervin	Zita	Valéria	Péter	Katalin, Kitti	

Május

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1
						A Munka ünnepe
2	3	4	5	6	7	8
Zsigmond	Tirsa, Irma	Mónika	Csörgő, Adrián	Ivett, Frida	Gizella	Mihály
9	10	11	12	13	14	15
A Győzelem napja	Amin, Pálna	Ferenc	Pongráé	Szerénc, Imola	Bonifáé	Zsófia, Szonja
16	17	18	19	20	21	22
Mózes, Botond	Alexandra, Erik	Ivó, Milián	Ivó, Milián	Bernát, Felícia	Konstantin	Júlia, Rita
23	24	25	26	27	28	29
Dezso	Eszter, Eliza	Orbán	Fülöp, Evelin	Hella	Emil, Csánád	Magdolna
30	31					
Janka, Zsuzsanna	Angéla, Plinkósd					

Június

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
		1	2	3	4	5
		Füde, Plinkósd	Kármén, Anita	Klára	Balcsi	Fatime
6	7	8	9	10	11	12
Norbert, Cintia	Robert	Medárd	Félix	Margit, Gréta	Barnabás	Vilg
13	14	15	16	17	18	19
Antal, Anett	Vazul	Jolán, Vid	Jasztin	Laura, Alida	Arnold, Levente	Gyárás
20	21	22	23	24	25	26
Rafael	Alajos, Leila	Paulina	Zoltán	Iván	Vilmos	János, Pál
27	28	29	30			
László	Levente, Irén	Péter, Pál	Pál			

Dózsa György

1470 körül - 1514.07.20.

Kossuth Lajos

1802.09.19. - 1894.03.20.

Petőfi Sándor

1823.01.01. - 1849.07.31. (?)

Kádár János

1912.05.26. - 1989.07.06.

Karl Marx

1818.05.05. - 1883.03.14.

Friedrich Engels

1820.11.28. - 1895.08.05.

Vlagyimir Iljics Lenin

1870.04.22. - 1924.01.21.

Július

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3
				Tihamér Amamária	Otú	Kornel Soma
4	5	6	7	8	9	10
Ulrik	Emese Sarolla	Csaba	Apollónia	Ellák	Lukrécia	Amália
11	12	13	14	15	16	17
Nóra Lali	Izabella Dalma	Jenő	Órs Stella	Henrik Roland	Valter	Endre Elek
18	19	20	21	22	23	24
Frigyos	Emília	Illés	Dániel Dantella	Magdolna	Lenke	Kinga Kincső
25	26	27	28	29	30	31
Kristóf Jakab	Anna Olga	Liliána	Szabolcs	Márta Flóra	Judit Xénia	Oszkár

Augusztus

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
Boglárka	Léhel	Hermína	Domonkos Domitika	Krisztina	Bertabettina	Ibolya
8	9	10	11	12	13	14
László	Enő	Lőrinc	Zsuzsanna Tiborc	Klára	Ipoly	Marcell
15	16	17	18	19	20	21
Mária	Abrahám	Jácint	Ilona	Huba	Avatlapidás napja	Sámel Hajnal
22	23	24	25	26	27	28
Menyhért Mirjam	Bence	Bertalan	Lajos Patricia	Izso	Gáspár	Agoston
29	30	31				
Beatrix Erna	Rózsa	Erika Bella				

Szeptember

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1			2	3	4
	Egyed Egon			Rebeka Dorina	Hildarina	Rozália
5	6	7	8	9	10	11
Viktor Lőrinc	Zakariás	Regina	Mária Adrienn	Ádám	Nikolett Humor	Teodóra
12	13	14	15	16	17	18
Mária	Kornel	Szeréna Rosána	Erkő Melitta	Echt	Zsófia	Diána
19	20	21	22	23	24	25
Vilhelmina	Friderika	Máté Mirella	Móric	Tekla	Gellért Meredeesz	Eufrozina Kende
26	27	28	29	30		
Jusztina Pál	Adalbert	Vencel	Mihály	Jeromos		

Október

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2
					Klári N. Kozt. alapítása, 1949	Petra
3	4	5	6	7	8	9
Helga	Ferenc	Aurél	Nevesztői gyásznapi	Anaília	Koppány	Dánes
10	11	12	13	14	15	16
Cedon	Brigitta	Miksa	Kálmán Ede	Helén	Terez	Gál
17	18	19	20	21	22	23
Hedvig	Lukács	Nándor	Vendel	Orsolya	Előd	Nemzeti ünnep
24	25	26	27	28	29	30
Salamon	Blanka Banka	Dömötör	Szabina	Simon Szimonetta	Nárcisz	Alfonz
31						
Farkas						

November

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4	5	6
	Marianna	Achilles	Győző	Károly	Imre	Lénárd
7	8	9	10	11	12	13
A NOSZF évfordulója	Zsombor	Tivadar	Réka	Márton	János Róudó	Szilvia
14	15	16	17	18	19	20
Aliz	Albert Lipóti	Ódon	Hortenzia Gerő	Jenő	Erzsébet	Jolán
21	22	23	24	25	26	27
Olivér	Cecília	Kelenen Klementina	A KMLP megalakulása	Katalin	Virág	Virgil
28	29	30				
Stefánia	Taksony	András Andor				

December

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3
				Elza	Melinda Vivien	Ferenc Borbála Barbara
5	6	7	8	9	10	11
Vilma	Miklós	Ambros	Mária	Natália	Judit	Árpád
12	13	14	15	16	17	18
Gabriella	Luca Otília	Szilárd	Váler	Etelka Aletta	A Munkáspárt születésnapja	Augusta
19	20	21	22	23	24	25
Viola	Tosifl	Tamás	Zenő	Viktória	Ádám Éva	Karácsony Eurgénia
26	27	28	29	30	31	
Karácsony István	János	Kamilla	Tamás Tamara	Dávid	Szilveszter	

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycsapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycsapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

KIÁTKOZOTT KORSZAK

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, szebb új világot építeni. Ennek az óriási munkának első éveivel foglalkozik munkásmozgalmi sorozatunk következő része.

KIK A ROSSZ, ÉS KIK A JÓ FIÚK?

Az Aranycsapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy mondjuk, az elmúlt húsz év nem szült Aranycsapatot. Ma nincs Lóránt Gyula, Buzánszky Jenő, Hidegkúti Nándor, Kocsis Sándor, Zakariás József, Czibor Zoltán, Bozsik József, Budai László, Lantos Mihály, Puskás Ferenc, Grosics Gyula. Nincs és kész!

A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, legyen az MSZP, vagy a Fidesz. A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

A Fidesz élen járt abban, hogy egyenlőségjelet tegyen a fasiszta Szálasi Ferenc és a kommunista Rákosi Mátyás között, bűncselekménynek nyilvánítsák a szocialista korszak dicséretét. Ezekből az erőfeszítésekből annak kell kisülnie, hogy a Fidesz minden ellenállási hagyomány megtestesítője, és főleg annak, hogy a Fidesz

hatalomra jutásával már nincs értelme további harcnak, hiszen itt van a Kánaán, a bőség kosarából mindenki egyaránt vehet, arról nem is beszélve, hogy a jognak asztalánál mind egyaránt foglal helyet. Legáltalábbis a Fidesz szerint.

Ebben az új világban minden más értelmezést kap. Mondjuk, Ságvári Endre, az antifasiszta, rossz fiú lett, hiszen fegyvert emelt a tökéletes hatalom képviselőjére, a csendőrnymozgóra.

A Magyar Királyi Csendőrségnek – amely a tökéletes hatalom, a fasiszta rendszer legkeményebb képviselője volt, és Szálasival is kitartott – elfelejtik az agrártüntetések szétlővetését, a kommunisták kínzását, és még azt is,

hogy közreműködésük nélkül Eichmann SS-Obersturmbannführernek aligha sikerült volna hatékony módon deportálni a zsidókat.

A mai világnak nincsenek értékei. Március 15-én például a mai világ nem tud újat mondani, ezért szemet hunynak az ötvenes évek felett, és minden létező csatornán levetítik a Feltámadott a tenger-t, ami a Rákosi-korszak jellegzetes filmje. Vagy ütre-tütre láthatjuk Zenthe Ferencet a Kétszerkettő néha ötben. S, élvezhetjük is, egyszerűen azért, mert jó a film, és jók azok az értékek, amelyeket közvetít: szerelem, szolidaritás, közösség, az ingyenes repülősportról már nem is beszélve.

SÖPÖRJÜNK A SAJÁT HÁZUNK TÁJÁN!

Az ötvenes éveket először nem is a kapitalisták átkozták ki. Maga a Magyar Dolgozók Pártjának vezetése mond nemet az első évekre, 1953 nyarán. Rákosi Mátyás akkor kényszerül átadni a miniszterelnöki tisztséget Nagy Imrének. Igaz, ő marad az MDP főtitkára.

Másodszor, a Kádár János vezetete rendszer 1956 után átkozza ki ezeket az éveket. Eltávolítják Rákosi Mátyást, Gerő Ernőt, Farkas Mihályt, Vas Zoltánt és más – ahogyan manapság mondják – emblematikus figurákat. A fő ideológus, Révai József egy ideig állami tisztségben marad, de hol van ez a régi hatalomtól?

Kádár 1956 rendezését egyfajta kompromisszumnak tekinti: van, akivel kisebb-nagyobb mértékig együttműködik, van, akivel nem. „Az október 23-án kezdődött események első okának a Rákosi-Gerő klikk antileninista, bürokratikus vezetési módszerét, az ezzel okozott súlyos károkat, és ezekkel a károkkal kiváltott jogos és tömeges elégedetlenséget

ÖTVENES ÉVEK

jelölhetjük meg. A második ok a Rákosi-Gerő-klikk hibái elleni szükséges és helyes harc káros eltorzulása. A Rákosi-Gerő-klikkel szemben létrejött pártellenzék egy csoportja, mégpedig a Nagy Imre – Losonczy-csoport által. Ezt gondolom, ezt a második oknak tekinthetjük. A harmadik ok, és egyben az egyik fő mozgatóerő, a magyar kapitalista, feudális ellenforradalom volt. A negyedik oka az eseményeknek, és egyben a legfontosabb mozgató ereje a nemzetközi kapitalista imperializmus volt” – mondja Kádár 1956. december 2-án, az új párt, az MSZMP KB ülésén.

Ennek megfelelően döntenek: Rákosival és vezetőtársaival nincs megegyezés, nem térhetnek vissza a politikába. Rákosi majd 1971-ben, édes, de mégis csak távoli száműzetésben hal meg, „valahol Oroszországban”. A többieket megbüntetik, de nem nagyon. Mondjuk, Farkas Mihály, az egykori mindenható honvédelmi miniszter, a „A tanú” című film Bátya elvtársa öt évet ül. Utána nyelvismeretét használhatja a Gondolat Könyvkiadóban. Az ÁVH-s múlttal rendelkező főtisztek 1962 után nem maradhatnak a Belügyminisztériumban. Így lesz Berkesi András, ÁV-őrnagy a Kádár-rendszer ünnepezt írója, vagy Kardos György ÁV-ezredes a Magvető Könyvkiadó igazgatója, aki majd kiadja Csurka István, Moldova György munkáit. Nem is beszélve Rajnai Sándor ÁV-alezredesről, aki az egyenruhás munkát a bukaresti, majd moszkvai magyar nagyköveti poszttal váltja fel.

Nagy Imrere halál vár. Az ő státuszát a világ és a történelem előtt is az adja, hogy nem mondott le 1956-ban szerzett miniszterelnöki tisztségéről. Nagy Imrét a Kádár-rendszer elhallgatja, nem azért, mert nem lehetne megmagyarázni. Szabadulni akar 1956 minden más értelmességétől.

A kádári korszak e gyakorlatának sok negatív következménye is van. A baloldali emberek zöme fegyvertelenül áll a mostani, a tőkés, kommunista-ellenes kampányokkal szemben. Hiszen nem tudják, ki volt Nagy Imre. Az 50-es évek

RÁKOSI ÉS FELESÉGE SZAVAZ

Bacsó-filmje, A tanú alapján, vagy Koltai filmje, a Csocsó, éljen május elseje alapján értékelnek. De van más is!

A magyar baloldalt 1956 után leszoktatták arról, hogy van osztályellenség, vagyis olyanok, akik lehetnek nagyon rokonszenvesek, csak éppen el akarják venni a hatalmat a dolgozótól. Van, aki 1989-ben sem fogta fel, hogy mi történt.

Még az 1980-as években is a hibákat, sőt bűnöket volt divatos emlegetni. Pedig sok ember volt, aki másként érezte.

Azok, akik úgy gondolták, hogy 1945 után tényleg elindultunk „a fény és szabadság felé”. Azok, akik a kisparaszti nyomorúságos mezőgazdaságból nagyipari, korszerű agrárszektort teremtettek. Azok, akikből a Horthy-rendszerben nem lehetett volna akadémikus, de még képzett ember sem. Grósz Károly, a budapesti pártszervezet vezetője 1985-ben mondja a Vígszínházban válaszolva arra a kérdésre, hogy kik csinálták az ötvenes éveket: „Ne keressétek őket! Itt vagyunk!” Élete legnagyobb beszéde fergeteges tapsot kap, s beviszi a legfelsőbb hatalomba is.

NINCS CSUPÁN EGY IGAZSÁG

A kiátkozott korszakról fogunk beszélni a következő sorozatunkban. Úgy, hogy kimondjuk a tényeket és a mi igazságunkat. Megpróbáljuk helyre rakni a Kádár-korszak okozta ferdtéseket, világosságot vinni abba a sötétségbe, ami az elmúlt 20 évben a fejekben kialakult. Nem kell tagadni a hibákat, a bűnöket. Ha azt akarjuk, hogy a holnap szocializmusa jobb legyen, tudni kell a régi hibáit. A feladat nem könnyű. Nem akarunk bírósági pereket a nyakunkba venni. Ugyanis, nincs egy igazság. Az államosítás, azaz a nagyvállalatok elvétele a tőkésektől, rossz volt a tőkésnek, de jó volt a dolgozónak. A bankár nem örült, hogy elveszik a bankját, a munkás, a kisember annál inkább, mert ez gyűrte le az uzsorakamatot. A gazdag gyereket, a sok nemzedéki értelmiségi gyereket zavarta, hogy egy gyári munkás gyereke ült mellette a padban, de a munkásgyerek örült, hogy a „fényes szelek” megnyitják előtte a tudás kapuját. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. Ne vegyünk készpénznek azt, amit ma mondanak a szocializmusról! Csalnak, hamisítanak!
2. A szocializmus nem lesz jobb, ha letagadjuk a múlt hibáit és bűneit. A hitet ne adjuk fel, de a hibákból tanuljunk!

MUNKÁSPÁRTI ÁLLÁSFOGLALÁS AZ ÚJ ALKOTMÁNY SZABÁLYOZÁSI ELVEIRŐL

A Munkáspárt kiemelten fontosnak tartja az új Alkotmány létrehozását, amely egy olyan modern köztársaság alapja-it jelentheti, ahol a társadalmi igazságosság, a szociális jólét lehetősége, a munkából való megélhetés deklaráldik.

Sajnálattal tapasztaljuk, hogy az új Alkotmány szabályozási elveiről szóló irat, amely az egész nemzet érdekét és akaratát hivatott kifejezni, egy erősen átpolitizált dokumentum: nem veszi figyelembe a társadalom többségének valós gondjait, és sok tekintetben a történelemben való visszalépést, letűnt korok restaurálást kívánja elérni. Az új Alkotmány létrehozói polgári dokumentumot írtak, melynek célja, hogy megerősítse a tőkés állam működését Magyarországon.

A Munkáspárt kritikus elemzés után a következőképp látja a helyzetet:

Egyetértünk azzal a gondolattal, hogy a magyar történelmet egységes egészként kell kezelni, amelyben a kereszténységnek igen jelentős szerepe van, ugyanakkor tartunk attól, hogy a kereszténységre való utalás a preambulumban a kormány részéről valójában a nemzeti-keresztény kurzus visszacsempészését szolgálja.

A leghatározottabban visszautasítjuk, hogy az Alapvető rendelkezések fejezetnél az új Alkotmányba a „Magyarország alkotmányos állami folytonosságát a Szent Korona fejezi ki” mondat bekerüljön.

Egyrészt, a modern polgári demokráciában – és a szocializmusban is – az alkotmányosság egyedüli letéteményese a nép lehet, másrészt pedig az a szándék, hogy 2010-ben a Szent Koronának is közhatalmi funkciója legyen, a modern republikánus eszme ellen irányul!

Szeretnénk emlékeztetni a Fideszt, hogy 1988 nyarán pont ők követelték elsőként a Kossuth-címer visszaállítását! A jelenlegi címer, és a javasolt új címer is nem más, mint anakronizmus, ezért a Munkáspárt javasolja, hogy ismét a Kossuth-címer legyen Magyarországon hivatalos.

Képmutatásnak tartjuk, hogy pont az a hatalom fogalmazta meg az Alapvető rendelkezések 6. bekezdését, mely szerint „Magyarország együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével, nemzetével és országával, elutasítja a háborút, mint a viták megoldásának eszközét”, akik támogatják a magyar hadsereg részvételét Irak és Afganisztán katonai megszállásában.

A Munkáspárt követeli, hogy az új Alkotmányban deklarálódjon Magyarország semlegessége, valamint az, hogy semmilyen nemzetközi katonai szervezetnek nem lehet tagja!

Az új Alkotmány tervezete a következőt is tartalmazza: „Az Alkotmány elismeri minden ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen szabadságát és alapvető jogait”. Álláspontunk szerint szükséges definiálni, hogy mit is értünk pontosan alapvető jog alatt. A Munkáspárt javaslata, hogy az Alkotmányban rögzítve legyen az első lakáshoz, első munkahelyhez, ingyenes közoktatáshoz és egészségügyhöz való jog is!

Pontatlannak tartjuk a következő megfogalmazást is: „A magyar állam tulajdonáról, mint nemzeti vagyonról a

kizárólagos állami tulajdonba tartozó elidegeníthetetlen kincstári vagyontárgyakról, valamint a kizárólagos állami tevékenység köréről törvény rendelkezik.”

Elvárjuk a hatalomtól, hogy pontosan nevezze meg azokat a vagyontárgyakat, szolgáltatásokat, amelyeket állami tulajdonban kell tartani. A Munkáspárt javasolja, hogy a víz, gáz, elektromos áram állami kézben tartása mellett az Alkotmány tartalmazza a lakosságot és közintézményeket kiszolgáló állami bank létrehozását is.

Veszélyesnek tartjuk, hogy az alaptörvény nem deklarálja, mi a rendkívüli állapot fogalma, mivel így a hatalom ezt arra használhatja, amire az érdeke kívánja!

A Munkáspárt javasolja, hogy a Köztársasági Elnök megválasztása kerüljön ki az Országgyűlés jogköréből, és kétfordulós választással a nép válassza, növelve ezzel az államfő legitimitását.

Nem értünk egyet azzal sem, hogy az államfő súlyos bizalmi válság esetén feloszthatná a parlamentet, ugyanis nincs definiálva, hogy mit is értünk pontosan bizalmi válság alatt. Ez önkényre adhat okot. Követeljük, hogy az Alkotmány pontosan határozza meg az államfői hatásköröket!

Egyetértünk azzal, hogy az Alkotmány tartalmazza a közigazgatási bíróságok fogalmát, mert így az ügyintézés gördülékenyebb lenne, ugyanakkor elutasítjuk, hogy a jelenlegi Legfelsőbb Bíróság funkcióját a Horthy-rendszer fasiszta szellemiségét idéző Kúria venné át. Ez az elnevezés anakronisztikus, nem egyeztethető össze a modern köztársaság eszmeiségével.

A Munkáspárt álláspontja az egykamarás országgyűlés. Ellenezük a második kamara felállítását, egyrészt azért, mert értelmét vesztené a nemrég megvalósult képviselői helyek számának csökkenése, másodszor pedig elutasítjuk, hogy a népakarat teljes mellőzésével bárki is bekerülhessen a törvényhozásba.

Az állam és az egyház szétválasztása a modern köztársaság egyik feltétele, ezért kitartunk amellett, hogy az állam és az egyház továbbra is különválasztott intézmények maradjanak, az egyházra, mint törvényalkotást befolyásoló tényezőre nincs szükség! Fontosnak tartjuk viszont, hogy az Alkotmány tartalmazza a képviselők visszahívhatóságát, mert így lehetőség nyílna arra, hogy a választók a képviselőket folyamatosan ellenőrizni tudják.

Aggályos, hogy az Alkotmányt csak egymást követő két országgyűlés módosíthatná, mindkétyszer kétharmados többséggel. Ez egyrészt bebetonozza a Fidesz hatalmát, másrészt pedig – ha az alkotmány módosítása mégis szükségessé és sürgőssé válna – legalább 4-7 évet kell várni, hogy ezt megtehessek.

Sajnálatos és egyúttal felháborító, hogy az úgynevezett „Nemzeti ügyek kormánya” teljes egészében kizárja a társadalmat az alkotmányozási folyamatból, és az Alkotmány népszavazás útján történő megszavazásától elzárkózva pont a nemzetet fosztja meg attól, hogy Magyarországnak olyan Alkotmánya legyen, amelyet minden állampolgár magáénak érezhet.

Magyar Kommunista Munkáspárt Elnöksége

A MAGYAR FÜGGETLENSÉG JELKÉPE

„A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk!” A történelmi 10. pontban ezt kívánta a magyar nemzet 1848. március 15-én.

És nem először, hiszen a magyar történelem évszázadai elsősorban a nemzeti függetlenségért vívott harcokról szólnak, mely folyamatosan társult a kegyetlen társadalmi elnyomással szembeni küzdelemmel.

„A hazának nincsen háza / Mert fiainak / Nem hazája” – írja Vörösmarty Országháza című költeményében.

Szavai nap, mint nap előtörnek a magyar szívekből a következő évszázadban is, mert a magyar nemzet cseberből vederbe zuhan: amint eldobja az egyik elnyomást, már ott van rozsdás láncával a másik. Nem engedik lélegzethez jutni a népet.

1848-ban Kossuth Lajos nevéhez fűződik a magyar címer azon változatának a felemelése és törvényesítése, melyen nem szerepel a Szent Korona. Alakja pedig, tetején és oldalán befelé ívelt, sajátosan magyar pajzsforma.

„A címer bal oldala piros alapon zöld hármashalmon arany koronát és a korona felett fehér apostoli kettős keresztet ábrázol, míg a jobb oldala vörössel és ezüsttel hétszer vágott.”

1849-ben, a Debrecenben ülésező Magyar Országos Honvédelmi Bizottmány, Kossuth vezetésével kiadta a Függetlenségi Nyilatkozatot, majd április 14-én kimondták a Habsburg-ház trónfosztását (a magyar történelemben immár másodszor).

Április 19-én teszik közzé a Függetlenségi Nyilatkozatot, s ezt követően váltja a koronás címet a később Kossuth-címerként ismertté vált nemzeti szimbólum. A honvéd hadsereg zászlóira is ráhímezték, s föléje a korona helyett babérszorúba ölelt kardot varrtak.

A világosi fegyverletételt követően újra a sasos címet használták.

1918-ban, a köztársaság kikiáltásától 1919 augusztusáig állami címer lesz, majd a felszabadulás után, 1946-1949 között megint

hivatalossá teszik. 1956-ban újra felröppen a Kossuth-címer, mint a függetlenség jelképe. A Szabad Nép címoldala 1956. október 29-én Kossuth-címerrel jelent meg.

1957 után, a Kádár-rendszerben olyan címet alkotnak, amely az évszázados magyar heraldikai hagyományokra támaszkodik, szerepel rajta a Kossuth-címer alakzata, csak a piros-fehér-zöld színhármassal, mely a francia forradalom óta vált hagyománnyá Európában.

A trikolor, valamint a kalászt átfogó nemzeti szalag a szocialista hazafiság szimbóluma.

1990-ben az akkori országgyűlés nem a köztársaságot és függetlenséget jelképező Kossuth-címet, hanem a koronás „kis-címet” választotta, melynek helye a múzeumban lenne, s nem a nemzeti zászlón. Hiszen nem a köztársaságot, hanem a királyságot szimbolizálja, amely a társadalmi fejlődésnek egy – azóta túlhaladott – stációja.

A függetlenség jelképe összeegyeztethetetlen lett volna a későbbi magyar kormányok külpolitikájával. Azzal a külpolitikával, mely bevitte az országot a legagresszívabb katonai blokkba, a NATO-ba, s amely miatt a magyar katonák napjainkig részt vesznek távoli országok megszállóiként, az amerikai érdekek védelmében olyan cselekményekben, amiket szégyellnünk kellene.

Magyarországon két évtizede külföldi multicégek uralják a gazdasági életet, melyhez a mindenkori kormány rendszeresen asszisztált, felszámolva a magyar ipart és mezőgazdaságot, ebek elé dobva a magyar kultúrát.

A függetlenség olyan érték, aminek védelmében őseink életüket adták, a nemzeti függetlenség, a nemzeti lelki egészségnek az alapja.

Nemcsak mondanivalónk, cselekedeteink, de jelképeink is a magyar nép haladás, függetlenség és szabadság iránti vágyát kell, hogy megtestesítsék, s akkor a „magyar név megint szép lesz”.

FOGARASI ZSUZSANNA

Kossuth-címet akarunk!

A Munkáspárt a közelmúltban nyilatkozott az új alkotmány szabályozási elveiről szóló dokumentumról.

A szerzők – Fideszesek, szocialisták és mások – a királyi korona bűvkörében élnek. Szerintük csak az lehet jó címer, amiben benne van a korona, és ha benne lesz, népünk előtt megnyílik a felemelkedés útja.

A Munkáspárt számtalanszor kifejtette, hogy a felemelkedés lényege nem a korona. Sőt, a koronával sehova sem jutunk.

A felemelkedés lényege az alkotó, becsületes munka, amit például az osztrák címer kifejez. Nem a császári koronát tartja a sas karmaiban, hanem a sarlót és kalapácsot, amelyet Magyarországon törvény tilt.

Németország mai címere sem tartalmaz ideológiai jelképeket, példának okáért a horogkeresztet, csupán a sást, amit minden józan német elfogad. Az olasz címerben a fogaskerék, a munka jelképe, és az ötágú csillag van, igaz fehéren. A brit címer, amely megtestesíti magában mindazt, amiben a brit nemzet évszázadok során egyetértett, talán már túl magas is a mi kezdő polgári demokráciánk számára.

A királyi korona természetesen az államiság jelképe, azon egyszerű oknál fogva, hogy az első keresztény államok Európában királyságok voltak. De itt vége is az államiság és a korona összefüggőségének. De, ha ezt nem fogadjuk el, ott van az európai tapasztalat. Ki rakja be a koronát a címerébe, leszámítva a nagy monarchiákat? Azok, akik egy elmúlt dicsőségből akarnak mai nagyságot kovácsolni. Gyönyörű koronás címere van Szerbiának, Grúziának és más európai „nagy hatalmaknak”. Ott is vannak, ahol vannak. Ahol mi is vagyunk.

A kérdés adott: a múlt dicsőségét akarjuk, vagy egy felvirágzó, emberi értékeken alapuló magyar társadalmat?

A Kossuth címer mindenkinek tesz szik, leszámítva a királypártiakat, a Szent Korona-hívőket, és persze azokat, akik csak formai elemeiben akarják visszahozni a szocializmust.

Mind a kettő badarság!

A címer legyen az, amivel ideológiai fenntartások nélkül, minden magyar egyetérthet, olyan, amin nincs se korona, se angyalka, se nyilaskereszt, se vörös csillag: Kossuth Lajos független és szabad Magyarországnak címere.

VALÓ VILÁG

Eljött egy újabb év kezdete és befejeződött a tavalyi, naptári viszonylatban természetesen. Véget ért a családok karácsonyi meghitt hangulata, a szilveszteri multságok elcsitultak, a tűzijátékok füstje is elszállt már. Folytatódik az évszakok évmilliósi periódusának ritmikus folyamatossága. A tavasz, nyár, ősz és a tél váltakozása.

Sajnos a gazdagok tovább gazdagodnak, a szegények még szegényebbek lesznek.

Új év kezdődik, egy újabb igazságtalan év. Folytatódik a való világ kegyetlen játéka.

2010 végével nem ért véget a valóságshow. Jönnek a hétköznapok, amik nem mindegy, hogyan telnek, hiszen egyszer él mindegyikünk. Egyszer lehet gyermek, egyszer fiatal az ember, ekkor kell megalapozni a jövőjét, és ha szerencséje van, elmondhatja magáról egyszer, hogy megöregedett.

Nem mindegy, hogyan múlnak el az évek! Ami elmúlt, az soha vissza nem hozható állapot. Az élet nem játék! A való világ, maga az élet, nem pedig az RTL Klub cirkusza.

Vajon meddig játszanak velünk?

– Halló, villalakók!

Kiskörút, nagykörút, az utcáknak szeri, se száma, a Duna két partján Buda és Pest terül el, büszke magyar honunk fővárosa. Az utcákat járva látható igazán európai szintű városunk demokratikus harmóniája, a mindig nyüzsgő, turistákat csalogató, lüktető, étellel teli varázsa. Terrek, parkok, bevásárlóközpontok követik egymást, üzletek, szállodák halmaza.

Szinte minden kapható, sok minden látható. És tényleg!

Amiből feltűnően sokat látni Budapest utcáin, az a különböző bankok elit kivitelezésű sokasága. Itt egy kereskedelmi, ott egy szövetkezeti, amott pedig fejlesztési bank. Mindez belátható távolságon belül. Pénzüntézetek lépten, nyomon.

Milyen nagyszerű érzés ez, van itt pénz bőven!

Biztosan így van, mert ha nem így lenne, akkor hogyan is menne a profitot hajszoló bankármenedzserek cégeinek ilyen jól? Jólét van és kész. Milliárdosaink is vannak. Hiába, a demokráciánál nincs jobb, nem találtak ki ennél jobbat!

Hajléktalanok tízezrei az utcán, kukából lakmározók százezrei az országban.

Ez aztán az élet, való világlakó! De ne bankódj, Te is lehetsz milliárdos!

Nem illik illúziórombolónak lenni, ehhez esély annyi, mint tüt megtalálni a szénakazalban. Mellékesen hozzáteszem, ördögi fondorlat, hogy a dolgozó sohase találja meg azt a bizonyos tüt, mert számára nincsen tü, csak az illúzió.

Second Hand.

Mi van? Angol használt ruha bolt.

Az meg minek?

Mindennap új bálából turkálhatsz, magyar! Azt hallottam vállalkozóktól, évek óta egyre nagyobb az igény rá. Gombamód nőttek ki a használt ruhás üzletek. Régen butiksorok voltak itt, magyar termékekkel - ma mások kidobott rongyait árulják.

Kicsit elszomorodtam, Demokrácia... ide jutottunk?

Villalakó, most vegyél ingatlant! Minden kerületben irdatlan sok az eladó lakás.

Furcsa módon áron alul adják, válogathatsz, alkudozhatsz. Féláron hozzájuthatsz kedved szerint. Ma az a sikk, hogy megszabaduljon a polgár a házából, lakásától minden áron. Amikor beköltözött, akkor még örült, ma meg nyűg lett, teher. Hitel.

Fizetéseképtelen lettél? Nem baj, vegyél fel hitelt! Itt vannak az amerikai, európai bankok. Nem hiába épültek. Egyenesen a számodra. Húsz éve erre ösztönözött többek közt a Fidesz, az MSZP, ma meg egymást szidják. Egymást teszik felelőssé a kialakult helyzetért. Eladósodott a lakosság, eladósodott az ország. Igazán európaivá váltunk!

Csakúgy, mint a Horthy-időkben, újra három millió koldus országa lett Magyarország. Folytatódik a kapitalizmus színjátéka, s bár nem vártam sokat, mégis csak csalódtam benned, Demokrácia...

– Halló, villalakók!

Lesz még kiszavazás!

MEGYES ZOLTÁN

INGYENES JOGSEGÉLY! Honlapunkon: www.munkaspart.hu;
személyesen: minden pénteken 10-13 óráig a Baross utcai központban (IV. emelet 406.)

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.